

Sygnatura akt I C 757/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2017 r. w K.

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. C. kwotę 6.820,00 zł (słownie złotych: sześć tysięcy osiemset dwadzieścia 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.03.2016 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki K. C. kwotę 1.593,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 757/16

UZASADNIENIE

Powódka K. C. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. na swoją rzecz kwoty 9 200,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 23.03.2016 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 620,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.03.2016 r. do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje żądania podała, iż w dniu 11.11.2015 r. w W. miał miejsce wypadek komunikacyjny spowodowany przez M. M. kierującego pojazdem marki T., w którym poszkodowana została powódka będąca pasażerką pojazdu marki K. kierowanego przez P. Ł.. Pojazd sprawcy zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów u strony pozwanej. K. C. podniosła, iż doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka kręgosłupa szyjnego, urazu podudzia oraz kolana lewego, stłuczenia klatki piersiowej, szeregu sińców oraz ogólnych potłumaczeń całego ciała. Ponadto zmuszona była do noszenia kołnierza ortopedycznego, przebywała na zwolnieniu lekarskim oraz podlegała długotrwałemu leczeniu. Powódka zgłosiła roszczenie wypłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę do strony pozwanej. W wyniku postępowania (...) S.A. wypłacił na jej rzecz kwotę 800,00 zł tytułem zadośćuczynienia i zwrócił koszty leczenia w kwocie 20,00 zł. Powódka nie zgadza się z wysokością sumy przyznanej tytułem zadośćuczynienia gdyż jest ona niewspółmiernie niska do doznanej szkody. Jej zdaniem kwota ta powinna być odpowiednio wyższa mając na uwadze rozmiar i charakter obrażeń jakich doznała. Podniosła, iż żądanie dalszej kwoty tytułem zadośćuczynienia oraz zwrotu poniesionych kosztów leczenia jest jak najbardziej zasadne.

Strona pozwana (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając swoje stanowisko potwierdziła, iż wypadek został jej zgłoszony i zarejestrowany jako szkoda nr (...) oraz że przeprowadzone zostało

postępowanie likwidacyjne. Strona pozwana ustaliła świadczenie z tytułu zadośćuczynienia na kwotę 800,00 zł. W jej ocenie podjęte leczenie powinno mieć charakter celowy i zmierzać do usunięcia i zminimalizowania negatywnych skutków wypadku, a na podstawie dostępnej dokumentacji stwierdzić należy, iż powódka nie doznała obrażeń ciała w zakresie opisywanym przez siebie, dlatego nie uznała wskazanych kosztów leczenia. Ustalona i wypłacona kwota zadośćuczynienia jest zdaniem (...) S.A. w W. odpowiednia, gdyż uwzględnia doznany przez powódkę rodzaj, rozmiar i charakter obrażeń ciała będących następstwem wypadku oraz związanych z nim cierpienie fizycznych i psychicznych.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 11 listopada 2015 r. miał miejsce wypadek drogowy spowodowany przez kierującego pojazdem marki T. o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z pojazdem, którego pasażerem była powódka. Pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony w zakresie OC posiadaczy pojazdów w (...) S.A. z siedzibą w W..

Okoliczność bezsporna

Bezpośrednio po wypadku K. C. karetką pogotowia ratunkowego została przewieziona do Szpitala (...) w W., gdzie wykonano badania radiologiczne czaszki, kręgosłupa szyjnego, klatki piersiowej, miednicy i lewego stawu kolanowego. Nie stwierdzono świeżych zmian urazowych kostno-stawowych. Rozpoznano u powódki skręcenie kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz stłuczenie lewego stawu kolanowego. Zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego oraz ortezy na lewy staw kolanowy. W związku z doznanymi obrażeniami podjęła leczenie w Medycznym Centrum (...) „ (...) - (...) w W. oraz w (...) Przychodni „Na (...) w W.. Przebywała na zwolnieniu lekarskim od 12.11.2015 r. do 10.01.2016 r.

Dowód:

- karta informacyjna z dnia 11.11.2015 r. (k: 13-14)
- wynik badań z dnia 25.11.2015 r. (k: 15)
- skierowania na badania (k: 16-17)
- historia choroby (k: 18-20)
- zaświadczenia lekarskie (k: 22-25)
- przesłuchanie K. C. na rozprawie w dniu 14.10.2016 r. (k: 58-58v) oraz w dniu 13.10.2017 r. (k: 93)

W związku z wypadkiem K. C. poniosła koszty w kwocie 640,00zł, na które składały się: badanie MR w kwocie 380,00 zł, porady ortopedyczne 3 x 80,00 zł, kołnierz w kwocie 20,00 zł.

Dowód:

- faktura Vat nr (...) (k: 26)
- faktura VAT nr (...) (k: 27)
- faktura VAT nr (...) (k: 28)
- faktura Vat nr (...) (k: 29)
- faktura Vat nr (...) (k: 30)

Dnia 23.02.2016 r. powódka za pośrednictwem pełnomocnika zgłosiła stronie pozwanej szkodę wraz z roszczeniem wypłaty zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w kwocie 15 000,00 zł i zwrotem poniesionych kosztów leczenia w kwocie 640,00 zł.

Dowód:

- zgłoszenie szkody pismem z dnia 23.02.2016 r. (k: 31-32)

(...) S.A. w W. w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce kwotę 800,00 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę oraz 20,00 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Dowód:

- decyzja z dnia 23.03.2016 r. (k: 34)

- decyzja z dnia 24.03.2016 r. (k: 35)

Powódka nie zgodziła się ze stanowiskiem strony pozwanej, dlatego wezwała ją do zapłaty kwoty 9 200,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną w następstwie wypadku krzywdę oraz kwoty 620,00 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów leczenia.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 26.06.2016 r. (k: 36)

Łączny procentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki wynosi 5%, w tym 2% spowodowany urazem stawu kolanowego, a 3% zespołem bólowym kręgosłupa w odcinku szyjnym.

Dowód:

- opinia wydana przez biegłego lekarza sądowego z dnia 26.03.2017 r. (k. 70-72)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Bezspornym jest, że w dniu 11 listopada 2015 r. miał miejsce wypadek samochodowy, w wyniku którego poszkodowana została powódka K. C. doznając obrażeń ciała. Odpowiedzialność strony pozwanej wynika z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody spowodowane w związku z ruchem tych pojazdów.

Odpowiedzialność strony pozwanej (...) S.A. w W. opiera się na art. 822 § 1 k.c. zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Istotą opisywanego ubezpieczenia jest wejście ubezpieczyciela na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w sytuację prawną ubezpieczającego, w zakresie ponoszonej przez niego odpowiedzialności odszkodowawczej. Bezspornym jest, że pojazd sprawcy wypadku komunikacyjnego ubezpieczony był w zakresie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej, która wypłaciła powódce w ramach postępowania likwidacyjnego tytułem zadośćuczynienia kwotę 800,00 zł i tytułem zwrotu poniesionych kosztów kwotę 20,00 zł. Uważała ona, iż przyznana kwota w pełni odpowiada skutkom powyższego wypadku, gdyż uwzględnia doznany przez powódkę rodzaj, rozmiar i charakter obrażeń ciała będących następstwem wypadku oraz związanych nim cierpień fizycznych i psychicznych, ponadto nie było podstaw do zwrotu kosztów leczenia.

K. C. w niniejszym postępowaniu domagała się zwrotu poniesionych kosztów związanych z leczeniem w kwocie 620,00 zł, na które składały się badania MR, porady ortopedyczne i zakup kołnierza ortopedycznego. Stosownie do treści art. 444 § 1 k.p.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty, jeżeli są konieczne i celowe. Do wydatków celowych i koniecznych, które pozostają w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia wymienia się m.in. koszty leczenia, nabycie specjalistycznych aparatów i urządzeń. Na gruncie niniejszej sprawy do takich wydatków można więc zaliczyć wskazane przez powódkę koszty badania MR, porad ortopedycznych czy zakup kołnierza ortopedycznego. Trzeba więc przyjąć, że wydatki

te mieszczą się w zakresie adekwatnego związku przyczynowego w rozumieniu przepisu art. 361 k.c. Ponadto roszczenie w tym zakresie zostało wykazane załączonymi fakturami, a na stronie pozwanej jako odpowiedzialnej za skutki wypadku ciąży obowiązek zwrotu poniesionych kosztów. W związku z powyższym należało przyjąć, iż kwota 620,00 zł dochodzona pozwem jest świadczeniem należnym i nie budzi wątpliwości związek powyższych wydatków z wypadkiem.

Powódka nie zgadzała się z przyznaniem przez stronę pozwaną zadośćuczynienia w związku z tym w niniejszym postępowaniu dochodziła od niej zadośćuczynienia w kwocie w wysokości 9 200,00 zł co w sumie dałoby na rzecz powódki kwotę 10 000,00 zł. W myśl art. 445 § 1 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Zadośćuczynienie ma na celu przede wszystkim złagodzenie cierpień fizycznych i psychicznych, zarówno tych już doznanych, jak i tych które mogą wystąpić w przyszłości. Ma ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez powódkę. Prawo do zadośćuczynienia jest kwestią bezsporną w wyżej opisanym stanie faktycznym, pozostaje do rozważenia kwestia wysokości sumy zadośćuczynienia i na podstawie jakich okoliczności powinna być ustalana. Zdaniem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 12 IV 1972 r., II CR 57/72 „, określenie wysokości zadośćuczynienia powinno być dokonane z uwzględnieniem wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, czasu trwania jego cierpień”.

Podstawą do zasądzenia w niniejszej sprawie określonej kwoty na rzecz powódki jest ustalenie przede wszystkim właściwej kwoty zadośćuczynienia jaka w ocenie Sądu należy się powódce, przy jednoczesnym uwzględnieniu kwoty jaką zapłaciła strona pozwana w czasie postępowania likwidacyjnego. Przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia istotny wpływ ma także ustalony uszczerbek na zdrowiu. W toku postępowania długotrwały uszczerbek na zdrowiu powódki został określony przez biegłego sądowego na 5% i dotyczył dwóch narządów, które uległy uszkodzeniu tj. kręgosłupa (3%) oraz kolana (2%). Jego zdaniem obrażenia doznane przez powódkę nie są na tyle poważne aby powodowały niezdolność do pracy zawodowej oraz w miarę bez wysiłkowego funkcjonowania w życiu codziennym. Jak wynika z opinii biegłego rokowania co do możliwości całkowitego ustąpienia dolegliwości u powódki są dobre.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd ocenił należne K. C. zadośćuczynienie na kwotę 7 000,00 zł. Skoro została wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota 800,00 zł, to pozostała kwota 6 200,00 zł. O przyznaniu tej kwoty zdecydował z jednej strony fakt, iż u powódki nie nastąpił trwały uszczerbek na zdrowiu, nie było inwazyjnego leczenia. Z drugiej zaś strony fakt długiej niezdolności do pracy, konieczność noszenia kołnierza ortopedycznego świadczą o istotnej dolegliwości schorzeń powódki i ich wpływu na życie codzienne. Ograniczenie ruchomości kręgosłupa w odcinku szyjnym oraz cierpienia związane z bólami lewego stawu kolanowego i niezdolność do długotrwałych lub znacznych obciążeń kolana musiały być uciążliwą dolegliwością dla młodej osoby, jaką jest powódka. W tym stanie rzeczy ustalone zadośćuczynienie spełni swój walor kompensacyjny. Dlatego Sąd w punkcie I wyroku zasądził od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki kwotę 6 820,00 zł, na którą składała się kwota 6 200,00 zł tytułem zadośćuczynienia i kwota 620,00zł tytułem zwrotu kosztów leczenia.

Odsetki od łącznej kwoty 6 820,00 zł zasądzone zostały od dnia 23.03.2016r. do dnia zapłaty, gdyż takie rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Skoro zgłoszenie szkody nastąpiło 23.02.2016 r. wraz z żądaniem zapłaty, to po upływie 30 dni roszczenie odszkodowawcze powinno zostać spełnione. Zasadne jest zatem przyznanie odsetek od dnia 23.03.2016 r.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku rozstrzygnięto na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. rozdzielając je stosowanie do wyniku postępowania. Powódka wygrała sprawę w 69 %, natomiast strona pozwana w 31%. Oznacza to, iż powódce z tytułu kosztów procesu należał się zwrot kwoty 2 342,77 zł (3 395,31 zł x 69 %), a stronie pozwanej kwoty 749,27 zł (2 417,00zł x 31 %). Po ich rozliczeniu, z tytułu kosztów procesu pozwana powinna zapłacić na rzecz powoda kwotę 1 593,50 zł (2 342,77 zł – 749,27 zł).